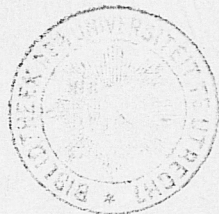

VLIEGENDE BLAADJES

UIT

UTRECHT.

Nº. 2.

Een woord inzonderheid tot de Ned. Herv. kiezers.

Nu wij dit woord meer bepaald richten tot diegenen onder de kiezers, die behooren tot de Ned. Herv. Kerk, nu ligt het voor de hand, dat men ons toeroept: waarom mengt gij nu de Kerk in een zuiver politieken strijd? Wat heeft de uitbreiding van het kiesrecht te maken met de Kerk?

Wij willen daar terstond op antwoorden. Het is onze vaste overtuiging, dat allereerst de antirevolutionairen, voor zoo verre zij zich door Dr. Kuiper laten leiden in kerkelijke aangelegenheden, geen oogenblik ongebruikt zullen voorbij laten gaan, dat kans biedt op een nederlaag of een vernedering der Ned. Herv. Kerk.

Wel heeft de doleantie in 1886 aan genoemde Kerk een gevoeligen slag toegebracht, maar zij is er niet in die mate door getroffen, als haar groote vijand had gehoopt. Integendeel, in menig opzicht heeft haar goed gedaan, wat kwaad bedoeld was.

Nu echter wordt een nieuwe aanslag beraamd, die, als hij gelukt, zeer noodlottig wezen kan.

Nu is het de toeleg, om een meerderheid in de Kamer te verkrijgen, die uit radicalen zal bestaan, deels atheïsten en modernen, en deels „Calvinisten.”

Welke gezindheid deze Heeren koesteren ten opzichte van de Ned. Herv. Kerk, is gebleken uit het besluit van den Amsterdamschen Gemeenteraad, dat een einde maakte aan het Godgeleerd Onderwijs, hetwelk van wege de Ned. Herv. Kerk aan de Universiteit in de hoofdstad gegeven werd.

Dat besluit bevorderde niet den bloei der Universiteit, en was niet voordeelig voor de stedelijke financiën, — maar het was een slag in 't aangezicht, zoo als men dacht, der Kerk, en de verzoeking om dien te geven, kon men niet wederstaan.

Indien er nu eens een Tweede Kamer werd verkozen, waarin radicalen als de Heeren Heineken, Treub c. s. met „Calvinisten” verbonden de meerderheid hadden!

En dat dit de toeleg is van Dr. Kuyper, blijkt uit de kandidaten, die nu reeds worden aanbevolen door antirevolutionaire kiesvereeningen. Tegenover den Heer Beelaerts wordt een „gereformeerd” hoofdonderwijzer gesteld, en tegenover den Heer Brantsen van de Zijp ziet men hetzelfde gebeuren! Al de antirevolutionaire Kamerleden, die niet met het doleeren zijn meegegaan, zullen het hard te verantwoorden hebben; wat men bestaan zal tegenover den Heer de Savornin Lohman, zal moeten blijken, maar let eens op de mannen, die

in den lande door de „calvinisten” worden aanbevolen, en gij zult ontdekken, dat het nagenoeg allen vijanden zijn der Ned. Herv. Kerk.

Het is niet noodig namen te noemen, maar zij zullen de gewezen Kamerleden, op wie men rekenen kan, als de H.H. Heemskerk, Donner, Löben Sels, Lucasse, ter zijde moeten staan. Zij zullen afgevaardigd worden naar het Binnenhof, met het uitdrukkelijk mandaat, om „Tak's plannen te bevorderen.” Zij zullen die plannen, dit is de voorwaarde, met sympathie begroeten moeten. Zij zullen moeten medewerken aan de uitbreiding van het kiesrecht, en wanneer eenmaal die breede zoom van ons volk, die zich zoo gemakkelijk leiden laat, de beslissing over 's lands regeering in handen heeft, dan zullen wij een Kamer verkrijgen naar het hart van *de Standaard*, een Kamer, die handelt naar het woord: „het komt niet aan op de speech maar op de stem.”

Dan zullen de radicale wateren de overhand nemen, en de Kerk, die jaren lang de uitdrukking was, de tastbare vorm van het godsdienstig leven onzes volks, en dat in zoo menig opzicht nog is, zal worden be-roofd en bespot.

Dat vrienden van mannen als de H.H. Valette en Heemskerk dat gaarne doen zullen, het kan ons niet verwonderen, al doet het ons leed; maar wie lid is van de Ned. Herv. Kerk breekt zijn belofte, bij de belijdenis afgelegd, als hij nu zijn stem uitbrengt op een radicaal.

Wij begrijpen het niet, hoe *de Banier* nu nog kan aanraden al de antirevolutionaire leden der ontbonden Kamer te stemmen. Hebben niet tien hunner in het

